

Ved kongelig Resolution af 5. Februar 1925 mistede Valgmenighedspræst Rørdam i Ryslinge sin Anerkendelse som Valgmenighedspræst. Det største Tal af den Valgmenighed, der hidtil havde haft Pastor Rørdam til Præst, besluttede saa at danne en Frimenighed med ham som Frimenighedspræst, hvilken Menighed har Medlemmer i mange Sogne i Sydfyn. Den og dens Præst mente, at den gældende Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne af 30. Juni 1922, Afsnit III, hjemlede dem en Ret til at benytte Folkekirkens Kirker og ansøgte Biskoppen over Fyns Stift om i Henhold til denne Lov at faa Adgang til at bruge Folkekirkens Kirker til deres Gudstjenester og kirkelige Handlinger. Biskoppen mente imidlertid ikke at kunne give denne Tilladelse, idet han henviste til, at den Adgang, der ved den nævnte Lov er aabnet visse Frimenigheder til Brugen af Folkekirkens Kirker, udtrykkelig er begrænset til saadanne Frimenigheder, hvis Lære og Ritus samt hele Forhold til Folkekirken er saaledes, at Biskoppen ikke skønner, der er Grund til at nægte Tilladelsen, og Biskoppen skønnede, at den nævnte Frimenigheds Lære og Ritus samt hele Forhold til Folkekirken ikke var saaledes, at de havde Ret til at faa den søgte Tilladelse, idet han har gjort gældende, at det er ham umuligt at danne sig noget Skøn om Frimenighedens Ritualer eller Ritualer, eftersom der i det til ham indgivne Andragende om Frimenighedens Ritualer er udtalt, at Menigheden fastholder sin Ret til ved Frimenighedens Gudstjenester at ændre Ritualerne, saaledes som den nu i hvert enkelt Tilfælde anser det for mest hensigtsmæssigt. Biskoppen har deraf sluttet, at Frimenigheden i det hele taget ikke har eller forbeholder sig Ret til ikke at have bestemte Ritualer; følgelig har han ikke kunnet afgive noget Skøn om, hvorvidt disse Ritualer er af en saadan Art, at han kunde give den søgte Tilladelse. Ministeriet var enig med Biskoppen, men maatte paa den anden Side fastholde det ønskelige i, at denne Frimenighed faar Ret til at benytte Folkekirkens Kirker, og ud fra denne Betragtning fremsattes Lovforslaget.

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefaledes Lovforslaget af Socialdemokraternes Ordfører (Kammersgaard), medens Venstres og de Radikales Ordfører (henholdsvis N. Johan Laursen og Povlsen) vel begge stillede sig velvilligt overfor det, men dog udtalte Ønsket om, at Lovforslaget fik en almindelig Karakter, saa at det ikke gjaldt for Pastor Rørdam alene. De Konservatives Ordfører (J. Oskar Andersen) udtalte sig imod Lovforslaget.

I Udvalgets Betænkning udtaltes, at Udvalget har under sit Arbejde forsøgt at give Lovforslaget en Form, der kunde